

Nieuws

INFO 74

mei 2007

Postbus 87594 • 1080 JN Amsterdam • telefoon 020 - 673 32 33

Beknopt overzicht besluiten van de op 18 maart 2007 jl. gehouden ALV

Besluitenlijst van de Algemene ledenvergadering

Vanzelfsprekend stuurt het VBV, zoals gebruikelijk, op aanvraag het volledige verslag van deze vergadering. U maakt de verzending gemakkelijker door uw emailadres - indien beschikbaar - door te geven. Tijdens de jaarvergadering werd echter ook gevraagd om in de Info een lijst van besluiten te publiceren. Hieronder volgen daarom de belangrijkste besluiten en afspraken.

1. De pijnpunten - zoals meerdere malen vermeld in de INFO - zullen opnieuw onder de aandacht worden gebracht bij het nieuwe kabinet.
2. De kasstukken zijn na controle goedgekeurd.
3. De contributie blijft € 35,- p.p. en voor een medelid uit hetzelfde huis € 17.50.
4. Gerrie Goudekettering wordt bij acclamatie herkozen.
5. Wil Groen wordt bij acclamatie gekozen als nieuw bestuurslid.
6. Het bestuur wordt gedechargeerd.
7. Kinderen uit gemengde huwelijken hebben onze speciale aandacht. Dit om te voorkomen dat deze categorie, als de wetten voor nieuwe aanvragen ooit worden gesloten, buiten de boot vallen.
8. Er zal worden gezien of er een mogelijkheid is om de kosten die het bestuur ten behoeve van het Artikel 2 maakt, kunnen worden gedeclareerd bij de Duitse overheid of de Claims Conference.
9. Er zal worden geprobeerd om ook het nieuwe kabinet te betrekken bij de problemen rond de CADSU-betalingen uit de 60-er jaren en de gevolgen voor Artikel 2-uitkeringen.
10. Wetswijzigingen - mogelijk nodig bij het overhevelen naar de SVB - zullen nauwlettend worden gevolgd. Wetsvoorstellen zullen grondig worden bestudeerd en becommentarieerd.
11. De rechtmatigheid van het verstrekken van persoonlijke informatie door de PUR aan de Claims Conference zal worden gecheckt.

Van de voorzitter

De Algemene ledenvergadering van 18 maart jl. is weer geweest. Ik hoop dat diegenen, die de vergadering hebben bezocht er net zo'n goed gevoel over hebben als ikzelf. Hoewel ik mij er natuurlijk van bewust ben dat het voor een steeds grotere groep moeilijk is om te komen, ben ik desondanks altijd weer gelukkig met de alleszins redelijke opkomst. Er blijft een min of meer vaste kern van trouwe bezoekers. Dat is een enorme steun. Daar ontlenen wij ons bestaansrecht aan. Het hele jaar werken wij zonder echt contact te hebben met de leden. Dat is nogal abstract. Onze wensen en ideeën trachten wij te verwezenlijken. Maar wel graag met uw inbreng.

Contacten

Zoals in alle, achter ons liggende jaren hebben wij gesprekken gevoerd met de PUR, de Claims Conference, het ministerie van VWS, Joods Maatschappelijk Werk en Pelita, Cogis en andere, zich met de oorlogsoverlevenden bezighoudende organisaties. Ons medebestuurslid Cees Michels is de stichting Pelita behulpzaam bij de opsporing van mensen die wel recht zouden kunnen hebben op een uitkering in het kader van de wetten voor oorlogsgetroffenen, maar die zich nog nooit hebben gemeld.

De overheid

De zes pijnpunten, waarover al vaker gepubliceerd, zijn door de politieke onrust ondergesneeuwd. Wij hebben bij de vorige Kamercommissie van VWS de zaken aangekaart maar deze commissie heeft er niets mee gedaan. Het gaat hier om de onopgeloste kwesties waarover regelmatig met de PUR werd gesproken, maar waar geen oplossing voor werd gevonden. Het moge duidelijk zijn dat wij het bij de 'verse' Kamercommissie opnieuw gaan proberen.

> lees verder op pagina 2

D'Attance

PARFUMERIE DROGISTERIJ

Leidsestraat 74-76 1017 PD Amsterdam
telefoon 020-6275351/6271900

Van de voorzitter

Kinderen uit gemengde huwelijken

Nog steeds zijn wij van mening dat de wetten ten aanzien van kinderen uit gemengde huwelijken soepeler geïnterpreteerd zouden moeten worden. Het VBV blijft het onredelijk vinden dat mensen worden afgewezen omdat zij kind zijn uit een gemengd huwelijk. Zij waren toen kinderen die op exact dezelfde wijze de oorlog beleefden als vele andere vervolgd. Wij zijn bekend met een aantal zeer schrijnende gevallen die niet buitengesloten zouden mogen worden en waarvoor de anti-hardheidsbepalingen zouden moeten worden opgerekt.

Wij vinden nog steeds dat deze categorie in principe voor de WUV in aanmerking zou behoren te komen. Dit was onze mening verleden jaar en dat is nog steeds, onveranderd, onze visie.

Als mogelijk in 2010 de wetten voor nieuwe aanvragers worden gesloten dan kan het niet zo zijn dat deze categorie definitief buiten de boot valt. Mogelijk hebben de gesprekken die wij hierover voerden toch wel tot enig begrip geleid.

Wezen

Voor wat de wezen van weleer betreft, is er mede door toedoen van het VBV een wetenschappelijk onderzoek gestart en is er een begeleidingscommissie die het wetenschappelijk onderzoek aanstuurt. Geen van de partijen heeft contact met de onderzoekers. De contacten lopen alleen via de begeleidingscommissie. En zo moet het zijn om een totale onafhankelijkheid te garanderen. Wij hopen dat er zo veel mogelijk informatie wordt opgevraagd bij JMW naar het eventuele vermogensbeheer van de wezen. Alleen op die wijze is het mogelijk om een haarfijn inzicht te krijgen in wat er is gebeurd. Als alle gegevens blijken te zijn vernietigd is ook dat een gegeven dat met gevoel voor redelijkheid behandeld moet worden. Er is recent een eerste poging gedaan om een commissie van Beroep en Bezwaar geïnstalleerd te krijgen bij JMW om de casussen die worden afgewezen op juistheid te toetsen.

Artikel 2

Er is inmiddels een aantal mensen dat die uitkering ontvangt. Er is echter een

nog groter deel dat is afgewezen op grond van het feit dat zij in de 60-ger jaren een uitkering CADSU zouden hebben ontvangen.

De hoogte van die uitkeringen verschillen nog al maar het blijft, hoe je het ook wendt of keert, een schijntje in vergelijking met de uitkering in het kader van artikel 2.

Bij die afwijzingen kun je macabere conclusies trekken. Hoe leg je bijvoorbeeld uit aan een oorlogsgeslacht dat deze geen Artikel 2 krijgt omdat er ooit in het kader van de CADSU een vergoeding werd ontvangen. Een CADSU-uitkering in dit geval voor zijn of haar vermoorde ouders.

Het resultaat van dit idiote standpunt is: als ouders niet werden vergast en men nog geen zes jaar was in 1943, dan krijg je een artikel 2-uitkering. Maar een kind van gelijke leeftijd van vergaste ouders krijgt die artikel 2-uitkering niet.

Leg die kromme redenering maar eens uit. Om deze onzin aan de orde te stellen, hebben wij een onderhoud gehad met de ambassadeur van Duitsland.

Wij hebben de zaak nog eens uitvoerig op schrift gesteld. Het resultaat van al die inspanningen was dat de ambassadeur ons standpunt heeft overgebracht naar de Duitse regering. De Duitse regering echter, blijft bij haar standpunt: zij die in de 60-ger jaren een CADSU-uitkering ontvingen, zijn niet rechthebbend. Het argument dat men hanteert, is dat men geen twee keer uit dezelfde ruif kan eten. CADSU en Artikel 2 komen uit de zelfde uitkeringspot.

Een nieuwe regering is pas aan het werk gegaan. Wij zullen hen benaderen om op regeringsniveau deze zaak bij Duitsland te bepleiten.

Veranderingen bij de PUR

Er zijn grote veranderingen met betrekking tot de PUR op komst.

U bent bekend met het feit dat er wordt geregeld om de uitbetalingen via de Sociale Verzekeringsbank (SVB) te

laten lopen. Dit mede in verband met de steeds kleiner wordende doelgroep. Om die relatie aan te gaan met de SVB zal een deel van de medewerkers van de PUR, belast met die uitbetalingen, mee verhuizen naar de SVB. Dat zou geruststellend kunnen zijn, want die mensen kennen de doelgroep.

Enige vragen hebben wij natuurlijk wel. Hoe bescherm je de doelgroep tegen de grote SVB? Wat gebeurt er met de raadsamers? Wie gaat de doelgroep beschermen? Gaat de doelgroep op de grote hoop van de 65-plussers? Wie gaat de eerste aanvragen beoordelen? Als de zaak eenmaal bij de SVB is ondergebracht, kan dit nooit meer worden teruggedraaid.

Verder is er een wetswijziging nodig om dit uitbetalingstraject te kunnen overhevelen en om de uitbetalingen te vereenvoudigen.

Voor wat wij hebben begrepen uit de gesprekken met de directie van de PUR zal de cliënt alleen het eindresultaat te zien krijgen. De bedoeling is dat het gaat lijken op een autonoom pensioen. De uitkering wordt dus eenmaal geijkt en dat is het dan. Natuurlijk zal er op de achtergrond wel worden gecheckt.

Het is verder de bedoeling om voor de steeds ouder wordende cliënt de medewerkzaamheid te minimaliseren. Er zal dus geen jaarlijks invulformulier verschijnen. Men streeft ernaar om dit wetsvoorstel voor de zomer van 2007 in te dienen. Dat betekent natuurlijk niet dat dan alles in kannen en kruiken is. Dan begint het circus pas. Iedereen moet er dan zijn of haar licht over laten schijnen en niet in de laatste plaats de politiek. Wij hebben afgesproken met de PUR dat wij het wetsvoorstel ruim op tijd onder ogen krijgen zodat wij voldoende tijd hebben om onze visie daarop te geven en onze wensen kenbaar te maken. Ook hiervoor geldt dat de INFO er niet voor niets is dat die dus goed moet worden gevolgd.

sinai centrum
zorg met kosjere maat

Sinai Centrum, Laan 1914, nr. 23, Postbus 66, 3800 AB Amersfoort, 033 - 46 40 640
Assumburg 2, Van Nijenrodeweg, Postbus 75641, 1070 AP Amsterdam, 020 - 30 13 730

Leugens omtrent WO2

Na het huishoudelijke deel van de onlangs gehouden jaarvergadering van het VBV werd het middagprogramma gevuld met een voordracht met voldoende ernst door drs. David Barnouw. De humor en de soms cynische benadering maakten echter dat het ogenschijnlijk zware onderwerp op deze middag toch licht verteerbaar bleek.

Hieronder volgt een samenvatting van de inhoud van deze lezing die nog werd gevolgd door diverse vragen en discussie tussen David Barnouw en de zaal.

“Je hoeft niet te zeggen dat je Anne Frank goed gekend hebt, nee, je kunt nu zeggen dat je vader de familie Frank verraden heeft en daarmee je ‘five minutes of fame’ op televisie krijgt.”

Barnouw wil zich beperken tot bewuste en onbewuste leugens van mensen die zich uitgeven als oorlogsslachtoffer. Hij voegt daaraan toe dat naarmate de tijd vordert verhalen en herinneringen veranderen. Herinneringen kunnen valkuilen en mogelijk zelfs slangenkuilen zijn. Met een verwijzing naar ‘History Workshop’ in Engeland en het VPRO-programma ‘Vastberaden maar soepel en met mate’ uit 1974 vertelt hij dat ook de man in de straat in de geschiedschrijving een steeds belangrijker rol speelt. Dat belang wordt nog eens onderstreept door de televisie met praatprogramma’s waarin steeds vaker ‘gewone’ mensen optreden in plaats van hooggeplaatste personen. Ook wordt gewezen op het in 1953 door het NIOD uitgegeven ‘Dagboekfragmenten’. Het merendeel van de bijna tweeduizend oorlogsdagboeken welke bij het NIOD liggen, zijn geschreven door gewone mensen zoals ook Anne Frank dat was. Als Barnouw het heeft over valse herinneringen, pseudo-herinneringen of gewoonweg verzinsels, wordt het proces in Israël tegen Demjamjuk eind jaren tachtig als voorbeeld aangehaald. De Nederlandse psycholoog Willem Wagenaar wees toen naar de feilbaarheid van het geheugen bij getuigenissen over wat ruim vijftig jaren terug was gebeurd. Ook kampoverlevenden verschillen onderling wel eens van mening over de juistheid van hun herinneringen. Bij het vastleggen van verhalen zoals bij het Spielberg-project moeten kantteke-

ningen worden geplaatst. Het is voor een historicus een doorn in het oog geweest dat er niet kritisch werd geïnterviewd en dat feitelijk alleen het persoonlijke verhaal centraal stond. Barnouw verwacht dat dit project over een aantal jaren nauwelijks nog historische waarde heeft. Barnouw belicht ook de schijn en werkelijkheid in de literatuur en noemt als voorbeeld schrijfster Helga Ruebsamen. Amusant is dat zij door haar eigen broer van leugens wordt beschuldigd omdat zij zich in een roman literaire vrijheden en verzinsels veroorlooft. Natuurlijk komen er ook echte oplichters ter sprake zoals Jerzy Kosinsky die in zijn boek ‘De geverfde vogel’ een verhaal vertelt en vervolgens volhoudt dat dit waar is gebeurd tot hij door de mand valt. Ook schrijfster en VN-columniste Carl Friedman (pseudoniem voor Carolina Klop en van oorsprong katholiek) passeert de revue in zijn belichting over schijn en werkelijkheid. Evenmin ontbreekt in het verhaal van Barnouw de ontmaskering van Weinreb in 1976. Deze schrijver blijkt uiteindelijk een bedrieger zoals hij zichzelf afschildert in de trilogie ‘Collaboratie en verzet 1940-1945’ uit 1969.

Drugs, ziekte en valse herinnering

Hoe ook drugs een rol kunnen spelen in leugens over WOII, vertelt het verhaal over Eibert Meester die zich onder LSD-behandeling van professor Bastiaans een onwaar verzetsverleden herinnert.

• Drs. David Barnouw

Natuurlijk komt ook de zaak met Jules Croiset ter sprake. Barnouw beschouwt het optreden van deze acteur, dat als de affaire-Fassbinder de wereld is ingegaan, als een dieptepunt, al was mogelijk ziekte hier oorzaak. Met de actiegroep ‘Alle Cohens Aan Dek’ verhinderde Croiset de opvoering van Fassbinders toneelstuk ‘Het Vuil, de Stad en de Dood’. Maar daarbij bleef het dus niet.

Nog meer verzinsels

De schrijnende affaire met als hoofdpersoon, de in 1939 geboren Zwitserse klarinettist Benjamin Wilkomirski, wordt nog eens uit de doeken gedaan. Zijn jeugderinneringen die in 1995 wereldkundig werden gemaakt, verhaalden over gruwelen in de kinderbarakken van Majdanek en Birkenau. Het bleken allemaal leugens welke zelfs in het Spielberg-project bleken te zijn vastgelegd. Ook Barnouw zelf wordt benaderd met leugens die voor ‘waar’ worden verkocht. In 1997 krijgt hij een door Cato Jaramillo (Nederlandse emigrante in Amerika) als

• Hans Dresden (voorzitter Raadskamer WUV)

waar verhaal geschreven boek in handen. Het blijkt een overmatig fantasievol bezettingsverhaal met tal van onwaarheden. Amsterdamse Joden die achter muren van een getto moesten leven, sluiproutes via stinkende riolen om valse paspoorten te bezorgen en zelfs Hitler die toespraken hield op Amsterdamse pleinen. Het 'Nordhausen-verhaal met driehonderd kinderen die per schip werden afgevoerd en waarvan er maar honderd overleefden. Volgens het verhaal komen zij in het concentratiekamp Nordhausen waar zij ondermeer gasovens moeten schoonmaken en waar de hoofdpersoon (Cato zelf) wordt verkracht door een bewaker. Groot is ook de verontwaardiging omdat de schrijfster zelfs lezingen houdt op Amerikaanse scholen. Mede dank zij een beschouwing van Barnouw worden de verzinsels van Jaramillo met succes door een in Amerika wonend Nederlands echtpaar aan de kaak gesteld.

Twijfels en reïncarnatie

Op de literatuurlijst van spannende verhalen met twijfelachtig waarheidsgehalte hoort ook het autobiografische 'Was God on vacation' van Jack van der Geest. Deze auteur woont al jaren in Amerika en Barnouw ondervindt dat oorlogsverhalen steeds gekker worden naarmate de afstand tot het strijdtoneel groter is. Heel apart is het reïncarnatiegenre in de bedriegercategorie. Een beetje geloven in reïncarnatie kan niet. Het is net als met een zwangerschap, een tussenweg zoals een beetje zwanger, bestaat er niet. De op reïncarnatie gebaseerde boeken van rabbijn Yonassan Gershom en van de Zweedse schrijfster Barbro Karlén zijn naar de mening van Barnouw op zijn minst als nogal ongeloofwaardig te bestempelen. Zeker als Karlén aangeeft in haar vorig leven Anne Frank te zijn geweest.

Als laatste van de lijst wordt Enric Marco, die ook alle kranten haalde, genoemd. Deze 84-jarige voorzitter van de Spaanse vereniging van voormalig gedeporteerden viel vorig jaar door de mand. Marco

> Vervolg samenvatting inhoud lezing David Barnouw

verdedigde zich door aan te geven dat hij met zijn opgesmukte verhalen meer aandacht kreeg voor het leed van de slachtoffers.

Erkenning soms interessant

Een schril contrast met de, weliswaar pas later, verkregen erkenning voor jood-

se oorlogsoverlevenden zijn de Japanse overlevenden van de atoombomben. In Nederland en zelfs in Israël is uiteindelijk pas na enige decennia aandacht ontstaan voor de slachtoffers maar voor de Japanse overlevenden geldt dit geenszins.

Jolande Withuis is collega van Barnouw en schrijfster van ondermeer de bundel 'Erkenning. Van oorlogstrauma naar klaagcultuur'. Een van de thema's is dat slachtoffer zijn niet meer iets is waar men zich voor hoeft te schamen, integendeel, het kan je leven méér inhoud geven.

"Je hoeft niet te zeggen dat je Anne Frank

ken en films die de historie geweld aan doen dan stelt hij vast dat "een van de fatale zegeningen van het postmodernisme is, dat een feit geen feit is maar een constructie, zodat je in principe alles wat vroeger een feit was, in twijfel kunt trekken."

Waar is de waarheid?

Waarheidsvinding is moeilijk omdat echte en pseudo-overlevenden kritisch moeten worden benaderd. Durf je Auschwitz-overlevenden die zich allemaal menen te herinneren dat zij door Mengele werden geselecteerd, te vragen of dat echt waar was? Een Auschwitz-slachtoffer durf je toch niet tegen te spreken? Deze problematiek heeft nauw te maken met de hiërarchie zoals deze in de decennia na '45 is ontstaan waarbij Auschwitz boven Theresienstadt komt en onderduikkinderen onderaan staan. Deze laatste groep werd vaak onterecht en verwijtend gevraagd, wat zij nu eigenlijk hadden meegemaakt.

• Geconcentreerd luisteren (L.) Dik de Boef (voorzitter COVVS), Ronald Leopold (directeur PUR) en Ingmar Wolfert (komend secretaris PUR)

goed gekend hebt, nee, je kunt nu zeggen dat je vader de familie Frank verraden heeft en daarmee je 'five minutes of fame' op televisie krijgen."

Dit is een uitspraak waarmee Barnouw aangeeft dat het voor niet-slachtoffers interessant is geworden om zich te voegen bij het slachtofferschap dat de status 'salonfähig' heeft verkregen.

Je ontkomt niet aan de vaststelling dat imitatoren een negatieve invloed hebben op de herinnering van de Holocaust. Dat is dan tevens munitie in handen van de Holocaust-ontkenners.

Als David Barnouw zich stoort aan boe-

Met gezond cynisme stelt Barnouw dat als er in principe geen verschil in leed is dan staat het 'overleven van Auschwitz' gelijk aan 'de klacht over een verregende vakantie' en dat was vast niet de bedoeling.

Ten slotte houdt Barnouw zijn publiek voor dat in de literatuur van alles is geoorloofd maar dat bij getuigenissen die voor 'waar' moeten doorgaan er kritische afstand moet zijn alvorens zo'n verhaal wordt opgeschreven.

Dat was een boodschap aan de muistille zaal met toehoorders die behoren tot de laatste getuigen van wat '40-'45 bracht.

Eerlijk duurt het langst...

Het is de lezers van dit blad zeker bekend, dat het VBV is opgericht om allereerst collectieve en zonodig ook individuele belangen van vervolgden uit de WO II te behartigen. Het bestuur doet dit dan ook met volle overtuiging en overgave. Leden die problemen hebben met hun uitkering of met gevraagde voorzieningen, kloppen nooit vergeefs aan. Het VBV helpt bij het opstellen van bezwaarschriften en indien mogelijk ook bij beroepsschriften. Ook is er bereidheid om met

een lid mee te gaan naar Leiden en zelfs naar de Centrale Raad van Beroep in Utrecht als het belang daarvan wordt ingezien.

Het VBV heeft de kennis en weet daarom ook wanneer bepaalde, gerechtvaardigde verzoeken van leden onmogelijk zijn. Onmogelijk bijvoorbeeld, omdat een wet sommige zaken expliciet verbiedt en omdat alleen een wetswijziging in zo'n geval een oplossing zou zijn. Het is voor VBV-leden en voor het VBV-bestuur verspilde energie om zo'n wens toch trachten te verwezenlijken. Het enige wat het VBV in dat geval nog kan, is proberen om via de politiek toch een wetswijziging doorgevoerd te krijgen. Dat is natuurlijk bepaald geen sinecure en hoe dan ook wordt zo'n procedure een langdurige traject. Het VBV deinst daar echter lang niet altijd voor terug; mede daardoor werd er in de afgelopen jaren gelukkig wel het een en ander bereikt. Ook dat, zult u als trouwe lezer van de Info ongetwijfeld weten.

Ernstigere zaken

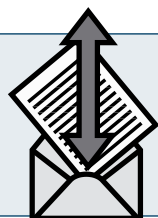
Al gebeurt het gelukkig niet vaak, toch wordt het VBV wel eens geconfronteerd

met gevallen waarbij het VBV-bestuur vermoedt dat de betrokkene niet helemaal eerlijk is met betrekking tot zijn wensen. Als dat vermoeden later juist blijkt te zijn dan voelt de hulpverlener en het VBV-bestuur zich niet echt blij verrast. Ook zonder voorbeelden te noemen, moge het duidelijk zijn dat het VBV en zijn bestuur zich nooit kan en mag lenen voor dit soort zaken en procedures.

De reden waarom dit wordt geschreven, is omdat het VBV-bestuur vrij recent tweemaal met een dergelijke affaire werd belast. De laatste maal dat zich een vergelijkbaar geval voordeed, is inmiddels jaren geleden. Het is te hopen dat men het VBV zaken bespaart waarbij onjuistheden en/of oneerlijkheden in het spel zijn.

De conclusie mag zijn dat het VBV altijd bereid is om leden met raad en daad terzijde te staan. Dat geldt voor bijstand bij de Pensioen- en Uitkeringsraad en voor hulp bij andere instanties. Dat geldt dus expliciet niet voor hulp bij oneerlijke verzoeken.

G. Goudeketting, *administrateur*

INGEZONDEN

DE REDACTIE HOUDT ZICH NIET VERANTWOORDELIJK
VOOR DE INHOUD VAN INGEZONDEN ARTIKELN.

Miljoenenclaim van getraumatiseerde ex-militairen

Door de PUR ben ik in het kader van de WUV erkend als 'tweede generatie vervolgingslachtoffer' en ontvang maandelijks een aanvullende uitkering. De volgende alinea's uit bijgaand persbericht riep een aantal vragen bij mij op, namelijk:

Defensie zegt dat een militaire missie tegenwoordig is omgeven met veel psychische zorg, maar erkent dat dit pakweg twintig jaar geleden nog niet zo was. Er was toen ook weinig bekend over Post Traumatische Stress Stoornis (PTSS).

... en ...

Een woordvoerder van het ministerie verwacht dat de claim niet tot astronomische vergoedingen zal leiden. "We kennen al

een riant vergoedingstelsel als iemand arbeidsongeschikt raakt waarbij Defensie - als zij aansprakelijkheid erkent - ook rekening houdt met bijvoorbeeld gemiste carrièrekansen."

In gevolge artikel 8 lid 2, heeft niemand van onze groep recht op een hogere uitkering in geval van gemiste promotie of zoals in het artikel op internet staat: gemiste carrièrekansen. Ook was toen, met betrekking tot onze doelgroep, weinig bekend over PTSS. Nu deze wetenschap over de PTSS wel bekend is en een aantal ex-militairen een claim bij het ministerie van Defensie heeft ingediend, vraag ik mij af of het zinvol is voor ons om ook een claim in te dienen indien het Ministerie

van VWS haar aansprakelijkheid erkent. Er wordt namelijk gesteld dat het Ministerie van Defensie verantwoordelijk is voor de levensloop van getraumatiseerde ex-militairen. Hieruit volgt dat het Nederlandse volk eveneens haar verantwoordelijkheid behoort te dragen jegens onze groep. Immers, tot op heden heeft het Nederlandse volk in zijn volledigheid niet voldaan aan haar solidariteitsplicht jegens vervolgingslachtoffers. Daarom zou een claim vanuit onze groep een terechte respons zijn. Bovendien beklagen de ex-militairen hun gemiste carrièrekansen.

Trouwens, hoe zit het heden ten dage met onze gemiste carrièrekansen??

S. de Vries

De kwestie van de gemengd gehuwden tijdens de bezetting

Tot heden is het standpunt van de Pensioen en Uitkeringsraad (PUR) ten aanzien van gemengd gehuwden in het Duits *Mischehen* genoemd (joodse man niet-joodse echtgenote c.q. joodse vrouw niet-joodse echtgenoot en kinderen van deze twee categorieën, ‘halfbloeden’, in de Nazi-terminologie *Mischlingen* genoemd) dat deze personen tijdens de bezettingsjaren WO II, niet als vervolgd dienen te worden beschouwd. Immers de z.g. ‘Neurenbergse’ wetten (1935) bepaalden dat personen met minder dan 3 joodse grootouders niet als vol-joods behandeld zullen worden en dus min of meer gevrijwaard waren van de reeks acties tegen Joden, die later culmineerden in de massale moord. Indien deze groep desondanks op een zeker moment tijdens die bezettingsjaren voor onderduiken kozen, ten einde niet het risico te lopen alsnog te worden opgepakt door de Duitse machthebbers, dan deden zij dat volgens de PUR en ook de Centrale Raad van Beroep (CRvB) ten onrechte want, aldus beide instanties, volgens de Nazi-wetten waren deze mensen gevrijwaard van deportatie, in de Duitse officiële stukken valselijk genoemd “*Jüdische Auswanderung*”, joodse emigratie.

• Aus der Fünten (r).

In een beschikking d.d. 4 april 1995 schrijft de PUR aan mevr.X: “U bent geboren als kind uit een gemengd huwelijk. De vervolgingsmaatregelen van de Duitse bezetters waren in beginsel niet tegen kinderen uit deze bevolkingsgroep gericht. Wij zijn van mening dat ook in uw geval geen sprake is geweest van vervolging in de zin van de wet.”

Deze opvatting is apert onjuist en het is juist de CRvB te verwijten dat men zich niet op de hoogte heeft gesteld over de werkelijke situatie van de genoemde groep ‘*Mischehen*’ (gemengd gehuwden) en *Mischlinge*’ (half-bloeden). Men had advies behoren te vragen aan het Nederlandse Instituut voor Oorlogsdocumentatie (NIOD). De rechters waren blijkbaar niet

voldoende geïnformeerd.

Wat was namelijk het geval met deze zo genoemde ‘*Mischehen*’, gemengde huwelijken en hun kinderen?

...

Als gevolg van onenigheid tussen de SD-ers Lages en Aus der Fünten, (zo stelde mevr. X in haar pleitnota tijdens haar beroep bij de CRvB) werden op 1 april 1944 een groot aantal gescheiden joodse echtgenoten en echtgenotes uit gemengde huwelijken opgepakt en naar het kamp Westerbork getransporteerd. Lages was van mening (niet gebaseerd op kennis van wetten) dat de joodse partners van gemengd gehuwden eveneens voor depor-

tatie in aanmerking kwamen, de hoger-geplaatste Aus der Fünten wenste echter toen nog strikte naleving van de Duitse rassenwetten.

Na 10 dagen werd deze maatregel door Aus der Fünten mede als gevolg van protesten van een aantal niet-joodse advocaten die wezen op de strijdigheid met de eigen Duitse wetten, ongedaan gemaakt en volgde ‘*Entlassung*’ van de als gevolg van Lages’ maatregel 146 opgepakte personen. Van het NIOD had mevr. X bewijs van het bovenstaande de volgende documenten gekregen:

I.*

‘Meldezettel 406/407’ d.d. 10/11 april van het ‘*Statistisches Büro*’ van kamp Wes-

VERWALTUNG
STATISTISCHES BÜRO

Herrn Kloot

MELDEZETTEL Nr. 406/407
10/11. April 1944

		N.L.	A.L.
Lagerbestand	8.11.1944	2084	555
Zugänge:	N.L.	A.L.	
Transport	-	-	-
Geburten	-	-	-
Abgänge:		2084	555
Transport	-	-	-
Todesfälle	-	-	-
Entlassungen	146 10.11.1944	146	-
Vermisste	-	-	-
Lagerbestand	9/10. April 1944	2238	555
Gesamt		2238	555

Entlassungsliste

146

C/64/31

Statistisches Büro:

Model 102 1/2 M-8-44

K 1087

• 'Meldezettel 406/407' d.d. 10/11 april van het "Statistisches Büro" van kamp Westerbork met daarop de opgave van de 146 uit hoofde van genoemde maatregel "entlassen" joodse gemengd gehuwden. Bron: bibliotheek NIOD.

terbork met daarop de opgave van de 146 uit hoofde van genoemde maatregel 'entlassen' joodse gemengd gehuwden.

* Zie fotokopie op deze pagina.

2.*

Blad 5 van de 'Entlassungsliste' met daarop een aantal namen van opgepakte en te ontslaan Nederlandse Joden. De volledige lijst met alle namen bevindt zich in het archief van het NIOD. Fotokopieën van deze documenten en nadere inlichtingen

kan elkeen verkrijgen bij het NIOD tel. 020/5233845.

* Zie fotokopie op pagina 8.

...

Professor; Presser vermeldt in deel 2 van zijn boek 'Ondergang' op pagina 236 en 363 de vrijlating in april-mei 1945 (dus een jaar later dan de hier boven vermelde vrijlating) van nog een aantal gemengd gehuwden die blijkbaar bij andere acties

werden opgepakt. Zij werden naar Amsterdam gestuurd (waar zij bizar genoeg later de werkelijke vrijheid zagen dan wanneer zij in Westerbork waren gebleven). Voorts is bekend dat bij de afschuwelijke en met veel geweld gepaard gaande 'ont-ruiming' (1942) van het verpleeghuis voor joodse geestelijk gehandicapten de 'Stichting Het Apeldoornse Bos' enkele 'Misch-linge', patiënten, zowel als verplegers, ondanks dat uit hun persoonsbewijs bleek dat daarin geen 'J' in voorkwam, even-

- V -

Blatt 5, Entlassung, 9.4.44 Meldex.406/07

101. Rodijk-Broekman	Betje	5.9.94	holl., ohne gek.1.4.44 aus A'dam, Nieuwmarkt 4a
102. Rog-Groot	Sophia	8.3.88	holl., ohne gek.1.4.44 aus A'dam, 30 Wet dw.Str. 8
103. Rempel-v. Oss	Johanna	2.9.84	holl., ohne gek.1.4.44 aus Nijmegen, Bergend.weg 420
104. Rosenthal gesch. Mueller	Josefine	5.3.92	stls., ohne gek.1.4.44 aus A'dam, 3d. Amstell. 219
105. Rudelsheim	Alexander	1.1.72	holl., jued. gek.1.4.44 aus A'dam, Latnistr. 171
106. Ruijshever-Cohen	Susanna	21.5.85	holl., ohne gek.31.3.44 a. Apeldoorn, Wollechev.483
107. Sackers-Frankfort	Grietje	12.5.94	holl., ohne gek.1.4.44 aus Hilversum, Lupinestr.26
108. Salemink-Ollman	Sophia	24.9.90	holl., jued. gek.1.4.44 aus den Haag, L.V. Meerdery.535
109. Samuel	Esther Chark	14.7.96	holl., jued. gek.1.4.44 aus R'dam, Doornastr.23
110. Sanders	Alexander J.	7.10.83	holl., ohne gek.1.4.44 aus A'dam, Herwedepl. 47
111. v.Sante-Philipse	Philippina	8.2.13	holl., jued. gek.1.4.44 aus R'dam, Sam Mullerstr.49
112. Sauer gesch. With	Irene	15.7.90	stls., ohne gek.1.4.44 aus A'dam, Oiterwaardenstr.18
113. Seidel-Cohen	Frouwtje A.	22.8.93	holl., ohne gek.31.3.44 a. Assen, Bolderstr. 59
114. Sikkels-Hamburger	Acida	1.5.73	holl., jued. gek.1.4.44 aus Hilversum, Sarmelijnlm.85
115. Schmitt-Hamburger	Elizabeth	28.10.91	stls., prot. gek.1.4.44 aus Ommen, Berde H 4
116. v.Schoenhoven- v. Beurden Palache	Rebecca	3.4.81	holl., kath. gek.1.4.44 aus A'dam, Frinsengr. 729
117. Schumann-Goudamit	Schoontje	1.7.72	stls., jued. gek.1.4.44 aus A'dam, Liesboschstr.21
118. Schwarz	Emil	10.10.91	stls., ev. gek.1.4.44 aus A'dam, Ceulstr. 4
119. Starreveld-Cohen	Marianne	16.2.74	holl., ohne gek.1.4.44 aus A'dam, H. Mooneypl. 28
120. v.d. Steen-Hendes	Cornelia	14.11.93	holl., jued. gek.1.4.44 aus A'dam, Vrolikstr. 104
121. Steinmetz-v. Raag	Marie Stella	25.9.93	holl., kath. gek.1.4.44 aus Eindhoven, Heemskerk1. 30
122. v.d. Stoel-Walg	Henriette	13.2.87	holl., ohne gek.1.4.44 aus Hillegersberg, Molensl.174
123. v. Straaten-Olak	Sara	10.7.84	holl., jued. gek.1.4.44 aus Rijswijk, Regentensel. 16
124. Teuber-Festoom	Sophia	18.2.90	holl., ohne gek.1.4.44 aus A'dam, Tagelweg 58
125. Trompetter	David H.	18.9.75	holl., kath. gek.1.4.44 aus Schiedam, A 64

- VI -

eens op transport werd gesteld naar Westerbork. Voor hen deed Aus der Fünten niets. Zij zijn omgekomen in Duitse concentratiekampen. Ook later bij 'per vergissing' opgepakte Joodse helft van de gemengd gehuwden was hij ondanks verzoeken van advocaten niet thuis.

In deel 2 wijdt Presser zelfs een heel hoofdstuk aan het lot van de gemengd gehuwden en kinderen uit die huwelijken. Hij maakt gewag van de afschuwelijke wijze, waarop de Duitsers de Joden het verbod van te sluiten gemengde huwelijken bijbrachten (1942). Mischlingen even als de 'joodse helft' mochten bepaalde beroepen niet uitoefenen. Hij concludeert tenslotte: "Met rust gelaten heeft men deze mensen waarlijk niet; alleen al doordat men ze niet vernietigde, bleef men ze kwellen, hinderen, sarren enz. Tot aan het eind van de oorlog toe."

Ook deze mensen leefden in permanente doodsangst, iedereen weet nu toch wel dat zo'n situatie geleid heeft tot ernstige psychische stoornissen.

Het is onbegrijpelijk dat de instanties die deze situatie moeten beoordelen niet willen erkennen dat van de hier geschetste situatie sprake was van vervolging. Welke kwalificatie willen zij er dan wel aan geven, vraagt men zich vertwijfeld af. Of de PUR en de CRvB over al deze feiten op de hoogte waren, weet ik niet. Indien niet, dan is dat zeer laakbaar, indien wel dan is het onbegrijpelijk, ja zelfs zeer bedenkelijk, dat deze groep waarvoor duidelijk is dat van een vervolging sprake was, elk beroep op erkenning als vervolgingsslachtoffer steeds werd afgewezen.

Kenmerkend voor de bezettingstijd was dat ook deze wandaden van de bezetter snel via een geheimzinnige 'tam-tam' bij de bevolking bekend werd en het is logisch dat betrokkenen meenden maatregelen te moeten nemen.

Het feit dat opgepakte gemengd gehuwden na enige tijd weer werden vrijgelaten, was gezien de willekeur van zoveel Duitse maatregelen geen enkele garantie dat een dergelijke actie niet opnieuw kon plaatsvinden. Lages wilde op eigen gezag en zonder daartoe van hogerhand te zijn opgedragen wel de joodse helft oppakken en in elk geval zij die gescheiden waren, Aus der Fünten, hogergeplaatst dan Lages, wenste strikte naleving van de nog geldende Duitse wet. Maar wat zou gebeuren, dachten velen, als die wet weer zou worden veranderd of wanneer Aus der Fünten zou worden overgeplaatst naar een ander bezet land en Lages zijn opvolger zou worden. Die eventuele ontwikkelingen wilden veel gemengde echtparen en 'Mischlingen' natuurlijk niet afwachten. Daarom besloot een groot aantal het zekere voor het onzekere te kiezen en ging onderduiken. In die zin zijn ze dus gelijk te stellen met de 'niet beschermde' ondergedoken Joden.

Daar komt nog bij dat de joodse partner wel de gele Davidsster op de kleding moest dragen en daardoor het slachtoffer kon worden van elke stomme of overijverige SS-er, die door gebrek aan kennis van de rassenwetten meende te doen te hebben met een vogelvrije jood. Dat is meermalen gebeurd en Aus der Fünten had er of geen weet van of geen zin iets voor die gevallen te doen. Bovendien, is de verplichting tot het dragen van de gele ster geen daad van vervolging? Welk ander doel had die ster dan?

...

Men duikt onder tijdens de bezetting om aan vervolging te ontkomen of omdat vervolging terecht is te vrezen en daarmee is men een vervolgte. Daarom dient niet alleen hij of zij die kan bewijzen om genoemde redenen enige tijd is ondergedo-

ken, te worden erkend als vervolgte in het kader van de Wet Uitkering Vervolgings-slachtoffers 1940-1945, maar elk gemengd gehuwde en/of hun kinderen. Dat was overigens ook het standpunt van de Stichting Maror. Het is natuurlijk merkwaardig dat twee instanties die zich bezighouden met de situatie van de joodse Nederlanders, verschillend oordelen over vervolging van een bepaalde groep. Het is zeer bedenkelijk dat de PUR noch de CRvB bij de beoordeling (afwijzing) van aanvragen van deze groep bovengenoemde feiten niet kende, dan wel daaraan geen waarde heeft toegekend.

Voor het geval 'mevrouw X' zie het artikel op pagina 10

B. J. F. Steinmetz

[De auteur is oud adjunct hoofdredacteur van het dagblad *Het Parool* en was gedurende meer dan tien jaar secretaris van het VBV]

Willekeur toepassing Neurenbergse Wetten

P.s. Nauwelijks gereed met beide artikelen over de gemengd gehuwden en hun kinderen, trof ik in het dagblad *Het Parool* een recensie aan van het door de Tsjechische jongen Petr Ginz geschreven (dagboek) getiteld: *Praags dagboek 1941-1942*. Terloops en zonder verdere uitleg wordt in die recensie vermeldt:

"Zijn vader is vanwege zijn huwelijk min of meer veilig, maar Petr zelf (een 'Mischling' dus, B.St) wordt door de Nazi's als legitieme prooi beschouwd en in 1944 in Auschwitz vergast".

Men ziet dus: de Neurenbergse Wetten die voor Duitsland en alle bezette landen golden, werden naar willekeur door de verschillende instanties toegepast dan wel geschonden. (B.S.)

• Petr Ginz.

hijman

SCHOONMAAKARTIKELEN

AFHAALCENTRA
De Flinsstraat 26, Amsterdam
tel: 020-665 95 01 (naast de MAKRO)

Hijman Krimpen b.v.
Van Polanenweg 6,
Krimpen a/d IJssel
tel: 0180 - 51 05 72

Magen David Adom
Voor medische hulp in Israel

giro 36 49 483 bank 33 62 54 067
Stichting Magen David Adom Nederland
Postbus 34, 3155 ZG Maasland

WEB SITE STORY

Tijdens de laatste algemene ledenvergadering werd er al iets over gezegd, het VBV-bestuur is bezig om de site op het internet drastisch te vernieuwen en te verbeteren. Daar was grote behoefte aan want ook het emailadres info@vbvinfo.nl werkte niet of nauwelijks. Dat gold overigens ook voor het bijwerken en actueel houden van de informatie op de site.

De nieuwe site is nog volledig in ontwikkeling en komt er dan ook heel anders uit te zien. Natuurlijk blijft het archief bestaan. Dat moet uiteraard compleet worden geactualiseerd terwijl ook de notulen van de AV in de dossiers zullen moeten worden opgenomen.

Bovendien wordt geprobeerd om een programma aan de site te koppelen waarmee gemakkelijker in het archief kan worden gezocht.

Het zal allemaal nog wel wat tijd in beslag nemen maar het komt er aan. Hopelijk is een en ander 'bedrijfsklaar' voor de grote vakanties beginnen, in juni of juli van dit jaar.

Nalatenschap puur voor de toekomst ...

**Ook u kunt iets
goeds nalaten voor
de toekomst.
Het voortbestaan
van uw VBV om uw
belang en dat van
de tweede genera-
tie te behartigen.**

Voor een persoonlijk en vertrouwelijk advies kunt u telefonisch terecht bij:

Louis Rozendaal	075 6701988
Hans Vos	06 50920131
Flory Neter-Polak	06 53245772

Het geval 'Mischling' mevrouw X

In het artikel over de 'De kwestie van de gemengd gehuwden tijdens de bezetting' wordt gewag gemaakt van de afwijzing door de Pensioen en Uitkeringenraad (PUR) op het verzoek van mevrouw X om te worden erkend als vervolgd in het kader van de Wet vervolgingsslachtoffers 1940-1945. In dat verzoek heeft zij aanvankelijk niet gewezen op de onderduik daar zij meende dat alleen haar slechte gezondheid als gevolg van oorlogsleed en angsten een rol van belang zou zijn.

Mevrouw X heeft na die afwijzing, toen zij door kennissen er op was gewezen dat juist ook de onderduik van belang was, beroep aangetekend bij de Centrale raad van Beroep (CRvB). (zitting 12-07-2001)

Zij stelde pas tijdens de zitting in haar pleitnota dat haar moeder met haar in onderduik is gegaan ongeveer een jaar voor het einde van de oorlog. Daar zij toen pas 5 of 6 jaar oud was, wist zij aanvankelijk niet waarom, mede omdat de jaren daarvoor zij en haar moeder nog veilig in het ouderlijk huis woonden en van onderduik nog geen sprake was. Na enige tijd werd haar duidelijk gemaakt dat die onderduik van levensbelang was. Niet duidelijk voor haar was, waarom die verhuizing zo plotseling kwam. Voorts stelde zij, dat zij pas kortgeleden vermoedde dat haar moeder kennelijk tot onderduiken had besloten na kennisname van het oppakken van gemengd gehuwden. Een situatie waarvan zij (mevr. X) pas sinds kort had kennisgenomen. In haar pleitnota heeft zij de situatie beschreven zoals vervat in het artikel 'De kwestie van de gemengd gehuwden tijdens de bezetting' in dit blad. De CRvB wilde van haar weten op welk adres of adressen zij met haar moeder in onderduik

had doorgebracht. Daartoe was zij na meer dan 50 jaar en gezien haar toen jeugdige leeftijd, niet in staat. Daar het bewijs van onderduik dus niet ter tafel lag, heeft de CRvB haar beroep afgewezen. Met andere woorden, de Raad hechtte geen geloof aan haar verhaal.

Dat betekent dus volgens de PUR of de CRvB, dat gemengd gehuwden of kinderen daarvan, die menen dat een aanvraag tot erkenning gezien de vele afwijzingen geen zin zou hebben, wel een aanvraag kunnen indienen wanneer zij beschikken over het onderduikadres en of getuigenverklaringen die bevestigen dat zij enige tijd waren ondergedoken.

Houdt dit starre standpunt eigenlijk wel stand? Eigenlijk niet, immers in het artikel 'De kwestie van de gemengd gehuwden tijdens de bezetting' is duidelijk gemaakt dat ook zij, die niet voor onderduik gekozen hadden wel degelijk vervolgd werden.

Er kan nog worden toegevoegd dat de auteur van dit artikel weet dat de joodse partners (van de gemengd gehuwden) zich regelmatig moest melden bij het bureau voor 'Jüdische Auswanderung', waar hij getuige was dat zij zonder enige reden werden uitgescholden en bedreigd en dat als ze zich niet op de gestelde datum zouden melden, zij terstond naar het kamp Westerbork zouden worden getransporteerd. Men kan toch lastig volhouden dat mensen die zo behandeld worden, niet beschouwd kunnen worden als vervolgd.

Of zij, die destijds werden afgewezen, opnieuw een aanvraag kunnen indienen, is een zaak die het VBV-bestuur met de PUR moet bespreken.

B.S.

Wisseling van de wacht bij de PUR

In een van de vorige edities van de Info werd al melding gemaakt van het op handen zijnde afscheid van mevrouw mr. Renée ter Heide. In haar functie als Secretaris Raadskamers Wuv en Wubo ondertekende zij vele officiële documenten van de Pensioen- en Uitkeringsraad (PUR). Hierdoor voor velen een bekende naam die binnenkort zal worden vervangen door de naam van haar opvolger, mr. Ingmar Wolfert.

Na afloop van het middagprogramma van de VBV-vergadering op 18 maart jl. had de redactie gelegenheid om ook kennis te maken met opvolger Ingmar Wolfert. Om voor de lezers van dit blad de komende en gaande secretaris een gezicht te geven, plaatst de redactie deze foto waarvoor beide juristen bereid waren te poseren. Renée ter Heide vertelde dat zij zich verheugt op deze nieuwe fase in haar leven. Veel rust lijkt dat voorlopig niet te brengen want een camper staat al met bijna draaiende motor te wachten tot alle consignes zijn overgedragen waarna zij met haar partner de wereld wil gaan verkennen met hun gemotoriseerde hotelkamer. Het VBV-bestuur wenst haar daarbij alle goeds toe. Wellicht dat Renée in de toekomst zou kunnen worden gepolst om haar rijke ervaringen en kennis te delen met het VBV-bestuur om daarmee de doelgroep, waar het VBV voor staat, te ondersteunen.

Ingmar Wolfert is al de nodige jaren werkzaam bij de PUR en heeft daarbij

• Ingmar Wolfert en Renée ter Heide

veel ervaring opgedaan met de uitvoering van de 'oorlogswetten' en met de noden van de uitkeringsgerechtigden. Natuurlijk is ook het VBV-bestuur meer dan gewoon belangstellend voor de wijze waarop hij aan deze nieuwe functie invulling gaat geven.

De eerste kennismaking was in ieder geval al heel plezierig. Nog herkauwend op de wijze woorden van David Barnouw van deze middag, dronken hij en het VBV-bestuur een glas. Mooi tijd om even met elkaar van gedachte te wisselen. Tijd natuurlijk ook voor beide partijen om zich alvast warm te lopen voor alle zaken die ongetwijfeld gaan komen, want er is nog veel, heel veel te doen.

Uitdaging voor de nieuwkomer

Zoals de redactie inschat, krijgt hij een niet gemakkelijke taak om als secretaris te fungeren in een organisatie welke bezig is

aan alle kanten in te krimpen. Bovendien is men bezig om stukken wetgeving aan te passen en te wijzigen opdat de Sociale Verzekeringsbank (SVB) naadloos zal kunnen aansluiten op wat al die jaren door de PUR werd volbracht. Zoals al werd aangegeven slaat het VBV-bestuur nauwlettend gade hoe deze omzetting verloopt. Men probeert op voorhand de gevolgen van deze veranderingen in te schatten zodat waar mogelijk in overleg met de PUR-directie en het ministerie VWS kan worden bijgestuurd. Naarmate het moment van deze omzetting nadert, lijken er toch wel wat beren op deze weg te marcheren.

De doelgroepen, de ideeën en de werkwijze van de SVB zijn structureel volstrekt anders dan die van de PUR. Dat met name is op voorhand niet echt geruststellend.

Ten slotte verwijzen wij bij deze functiewisseling naar de intentieverklaring van Renée ter Heiden: "Bijzondere solidariteitsplicht is geen loze kreet. Een gevoel van verbondenheid, daar gaat het om bij de uitvoering van de Wuv en de Wubo."

Hopelijk zal dat ook het devies zijn van de nieuwe secretaris Ingmar Wolfert.

D'Attance

PARFUMERIE DROGISTERIJ

Leidsestraat 74-76 1017 PD Amsterdam
telefoon 020-6275351/6271900

Voor u gelezen...

Het Valse Leven geschreven door Ute Scheub

Voor alles is een eerste keer. Nu geen kleine wetenswaardigheden die ik voor u heb opgediept maar een verslag van een boek waarvan ik vind dat u dat zou moeten lezen. Ik ben er diep door geraakt en er misschien ook wel een beter mens door geworden. "De dood trad in op weg naar het Robert Bosch ziekenhuis", noteerde Günter Grass in zijn boek 'Uit het dagboek van een slak'. Een 65-jarige apotheker had zichzelf voor de ogen van de schrijver en diens ongeveer 2000-koppig publiek met blauwzuur vergiftigd. In het openbaar. De man zette een klein flesje aan zijn lippen en dronk het leeg. Zijn laatste woorden: "Ik provoceer nu en groet mijn kameraden van de SS." Zijn

naam was Manfred August. "Dat was cyaankali vrouw", zei een bezoeker tegen zijn buurvrouw.

Ute Scheub ging op zoek naar het Naziverleden van haar vader.

August was 65 jaar oud toen hij stierf. Apotheker, getrouwd en vader van vier kinderen. August was de vader van Ute Scheub de schrijfster van bovengenoemd boek. Zij was 13 jaar oud toen hij stierf. Geen seconde heeft zij getreurd om de dood van deze vreugdeloze kwelgeest. Het leven was beter zonder hem. Na haar afstuderen, stort zij zich in het ruige leven van Berlijn. Een vlucht uit haar geboortestad Tübingen en uit het leven dat haar nog aan het Nationaalsocialisme deed denken.

Vijfendertig jaar na deze spectaculaire zelfmoord vindt Ute Scheub op de zolder van haar ouderlijk huis veldpostbrieven, manuscripten en aantekeningen van haar vader. Een kist vol. Zij begint vol afkeer en angst te lezen. De herinneringen aan de SS-groetende man waren pijnlijk. Wie zou ambiëren om meer te ontdekken over een man die zelfmoord pleegt, die zijn SS-vrienden groet en die je eigen vader is? Dat je de man als vader niet hebt gemogen is één, maar om uit te vinden dat de man ook een misdadiger was, is iets anders.

Achterblijven is nooit leuk

Het komt regelmatig voor dat mensen uit een zelfde doelgroep met elkaar trouwen. Mensen van joodse afkomst trouwen veelal met joodse partners en mensen met een Indische achtergrond trouwen ook vaak met iemand met eenzelfde achtergrond.

Het gebeurt binnen doelgroepen van het VBV daarom nogal eens dat beide partners een WUV- of WUBO-uitkering hebben. Wat nu zijn de gevolgen als een van beide partners komt te overlijden?

Natuurlijk is dat een treurige zaak, geeft veel verdriet en bovendien veel papieren rompslomp. Een heel belangrijke vraag echter is: hoe blijft de overlevende partner financieel achter?

De financiële consequenties zijn beslist niet mis. De overblijvende partner gaat er financieel vaak flink op achteruit. Wij zullen dat hier niet met voorbeelden gaan uitleggen, maar betrokkenen hebben dit aan den lijve ondervonden. De klachten die wij over dit onderwerp krijgen, zijn legio. En terecht. Dit is ook de reden dat dit een van de door ons genoemde pijnpunten is.

• Een commissievergaderingszaal van de Tweede Kamer

Wij hebben de Vaste Kamercommissie van VWS verleden jaar al op deze misstand gewezen; helaas, wij hebben daar nog niets over gehoord. Inmiddels is er een ander kabinet en een andere Vaste Kamercommissie. Die zullen wij opnieuw aanspreken over deze zaak en hen, net als verleden jaar, oplossingen aan de hand doen ter verbetering van bovengenoemde situatie. Dat is geen simpele zaak. Daar zal een wetswijziging voor nodig zijn en dat duurt meestal vrij lang. Wij zullen dan ook vragen dit met spoed te behandelen.

Reken op onze inzet en betrokkenheid. Wij houden u op de hoogte van het vervolg.

COLOFON

VBV INFO_Nr. 74_mei 2007

Maak de VBV-vuist groter!
Maak uw kennissen (nu) lid!
Bel of fax naar onderstaande nummer:
Telefoon 020 - 673 32 33
Fax 020 - 673 32 33

Bank ABN-AMRO nr. 54.80.17.867
Postbank nr. 5063 253

Contributie 2007:
Eén enkel lid € 35,- Gezinslid € 17,50
Toeslag buitenland € 5,-

Bestuursleden VBV

Flory Neter ----- voorzitter
Hans Vos ----- penningmeester
Gerrie Goudekettering ----- administrateur
Lily van den Bergh -----
Cees Michels -----
Louis Rozendaal -----
Redactie + fotografie ----- Eddy Neter
Vormgeving ----- www.atlans.nl, A'dam

Copyright © 2007 | VBV

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder vooraf schriftelijke toestemming van het VBV.

www.vbvinfo.nl